

Publicerad 2012-11-04 21:42 av Katharina BR

Tröst i en spruta.

En flicka vandrar på stadens mörka gator.
Säljer kärlek, sväljer stolthet och glömmer hennes längtan
efter någon form av närhet.
Nu är kroppen bara en drog värd.
För hennes barfota fötter går på gator
skapade av en hård värld.

Flickan är ensam och har vingarna klippt.
Läpparna är torra och allt i världen ses i svart och vitt.
Vilka sorger som fört henne hit,
de vet jag ingenting om.
Men att kylan den är oundviklig
likaså är dom.
De som matar hennes törst och skapar den flicka,
den flicka som är bortom tröst.

För när barfota fötter vandrar på mörka gator,
och kroppen är det enda man har att ge.
Då klipper man lätt vingarna
och håller fast vid att tröst i en spruta,
det är det enda som kan få flickan att le.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Katharina BR med Poeter.se id #36454 innehar upphovsrätten